

стилістичної диференціації [1]. Часто слова англосаксонського походження мають більш нейтральний або розмовний характер, тоді як французькі відповідники використовуються в офіційному або науковому стилі.

Таким чином, французькі запозичення в англійській мові є важливим свідченням історичних, соціальних і культурних змін, що відбулися після Норманського завоювання. Вони не лише відображають вплив французької мови на англійську, а й демонструють складні процеси взаємодії мов і культур. Дослідження етимології цих запозичень дає змогу глибше зрозуміти особливості формування сучасної англійської мови та її лексичного складу [2].

ЛІТЕРАТУРА:

1. Barber C. The English Language: A Historical Introduction. Cambridge: Cambridge University Press, 2000. 314 p.
2. Baugh A. C., Cable T. A History of the English Language. London: Routledge, 2002. 447 p.
3. Crystal D. The Stories of English. - London: Penguin Books, 2004. 608 p.
4. Freeborn D. From Old English to Standard English. London: Palgrave Macmillan, 1998. 476 p.
5. Hogg R., Denison D. A History of the English Language. Cambridge: Cambridge University Press, 2006. 510 p.
6. McArthur T. The Oxford Companion to the English Language. Oxford: Oxford University Press, 1992. 1184 p.

Логін Катерина

здобувач другого рівня вищої освіти,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

Науковий керівник: Шуляк І.М., кандидат філологічних наук

доцент кафедри англійської філології та методики навчання англійської мови

ПОДКАСТ ЯК ФОРМА СУЧАСНОГО МЕДІАДИСКУРСУ

Завдяки швидкому розвитку цифрових технологій, подкастинг став важливою частиною сучасного медійного простору. Подкаст – це гібрид усної мови, радіомовлення і цифрової комунікації, який як вид медіадискурсу показує, як змінюються стратегії комунікації у сучасному суспільстві та як сприймається інформація в епоху цифрових технологій. Саме тому подкастинг привертає увагу дослідників.

Мета дослідження – розглянути подкаст як тип сучасного медіадискурсу і визначити його жанрові та лінгвістичні характеристики.

Термін «подкаст» (від англ. podcast) з'явився у 2004 році, але з лінгвістичної точки зору це особлива форма медіадискурсу зі своїми комунікативними параметрами. Д. Кристал зауважує, що цифрові медіа створюють нові типи мовної взаємодії, де межа між письмовим та усним мовленням розмивається [2].

Подкаст має гібридний жанр – тут поєднуються інтерв'ю, монолог і дискусія. Ведучі вибудовують парасоціальну взаємодію, створюючи ілюзію особистого спілкування зі слухачами, а сам контент споживається асинхронно. Ведучі часто звертаються до аудиторії через займенники другої особи, риторичні питання й особливу інтимність у тоні, щоб сформувати відчуття спільноти серед слухачів [6].

Гендерна репрезентація – важлива тема для подкастів. Дослідники кажуть, що гендерні стереотипи зберігаються у подкастингу (жінки схильні до кооперативних стратегій, чоловіки – до інформаційних), хоча в нішевих форматах є тенденція до руйнування цих меж [7]. В англomовному середовищі подкасти стали платформою для розвитку інклюзивної лексики та впровадження гендерно-нейтральних займенників [5].

Лінгвістичні маркери спонтанності в англomовних подкастах заслуговують окремого аналізу. На відміну від класичного радіо, подкасти зберігають елементи непідготовленого мовлення: хезитації (*um, uh, like*), фальш-старту, самокорекцію і перебивання. Їх не вважають помилками; навпаки, ці особливості слугують маркерами автентичності та підсилюють довіру. В діалогічних подкастах часто використовують дискурсивні маркери (*you know, I mean, actually*), які допомагають утримати увагу слухачів та структуровано подати потік мовлення. Це дає особливий ритм дискурсу, який відрізняється від як письмового тексту, так і від офіційного усного мовлення.

Ще один важливий аспект – переклад і локалізація подкастів. Для філологів, які спеціалізуються на англійській мові, подкасти – це складний матеріал для адаптації. Основна проблема – передати культурні реалії, гумор, гру слів та інтонаційні нюанси, які губляться при прямому перекладі. Скажімо, адаптація англomовних подкастів українською потребує не просто лінгвістичного перекладу, а й культурної адаптації контексту. Субтитрування подкастів теж актуальне завдання, бо треба скоротити усне мовлення до письмового формату, враховуючи обмеження екранного простору та темп читання [3].

Освітній потенціал подкастів у навчанні іноземних мов не можна ігнорувати. Подкасти дають автентичний мовний матеріал та демонструють сучасну розмовну норму, включаючи сленг, ідіоми і акцентні варіації. Їх використання в навчальному процесі розвиває навички аудіювання і занурює студентів у середовище мови. Дослідники відзначають, що регулярне прослуховування подкастів іноземною мовою покращує розуміння на слух та збагачує словниковий запас [4]. Тому подкастинг стає не лише об'єктом лінгвістичного аналізу, а й ефективним інструментом педагогічної практики у філологічній освіті.

В Україні подкастинг активно розвивається з 2010-х, поєднуючи західний формат із місцевою комунікативною культурою. Серед популярних жанрів – інтерв'ю, освітні подкасти й історичні нарративи [1]. З лінгвістичної точки зору, подкасти класифікують за формою участі (монологічні, діалогічні), підготовленістю (скриптові, спонтанні) і тематикою.

У висновку, подкаст – це особлива форма сучасного медіадискурсу: він поєднує риси усного мовлення й цифрової комунікації. Ключові характеристики – гібридність жанру, парасоціальна взаємодія й асинхронність. Лінгвістичний аналіз подкастів виявляє унікальні маркери спонтанності та автентичності, що відділяють цей формат від традиційних ЗМІ.

Для філологічних досліджень подкаст – цінний матеріал для аналізу сучасних комунікативних стратегій, мовних змін і перекладацьких особливостей. Перспективи подальших досліджень бачу у вивченні впливу штучного інтелекту на лінгвістичну структуру подкастів і аналізі специфіки локалізації англomовного контенту українською.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Шевченко О. В. Український подкастинг: жанрові особливості та комунікативні стратегії. Вісник Львівського університету. Серія: Журналістика. 2021. Вип. 25. С. 85-94.
2. Crystal D. Language and the Internet. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 2006. 256 p.
3. Díaz Cintas J., Remael A. Subtitling: Concepts and Practices. London : Routledge, 2021. 320 p.
4. Fryer L., Ainley P. Supporting Learning with Podcasting. Computers & Education. 2020. Vol. 145. P. 103–115.
5. Jones L. Gender-Inclusive Language in Contemporary Discourse. Journal of Sociolinguistics. 2023. Vol. 27, Iss. 4. P. 512–530.
6. Lazard M. M. Parasocial Interaction in Podcasting. Journal of Radio & Audio Media. 2020. Vol. 27, Iss. 1. P. 75–92.
7. Lindgren S. Digital Media and Society. London : SAGE Publications, 2017. 288 p.

Майстрович Юлія

здобувач першого рівня вищої освіти,

Волинський національний університет імені Лесі Українки

Науковий керівник: Василенко О. В.,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри практики англійської мови

THE CHANGING NATURE OF ENGLISH VOCABULARY AND FACTORS THAT HAVE INFLUENCED THIS EVOLUTION

Language is an ever-changing phenomenon, and lexical change is the easiest aspect of it for linguists to study. Today, one can observe a lot of discussions in the Internet about the formation of new words, especially slang terms and expressions. Generally, the development of a language's vocabulary reflects the changes in social or political situations. For example, the emergence of the word “*cheugy*” in 2013 reflects a generation gap, with Generation Z creating new terms that older generations do not understand [3].

English has gone through significant changes in its history. It evolved from Old English to Middle English and eventually to the modern English we speak today.